

עת"א 21156/03/18 - כותייר עודה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים,מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 21156-03-18 עודה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
עת"א 20757-03-18 עודה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כבוד השופט יוסף בן-חמו
העותר
נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

בפני שתי עתירות שהגיש העותר :

עת"א 21156-03-18 - בעתירה זו ביקש האסיר להורות למשיבה להעבירו לבית כלא אחר באיזור המרכז.

נימוקי העתירה :

העותר עצור מיום 13/9/17 עד למתן החלטה אחרת לאחר שהוגש נגדו כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים. העותר הוחזק בכלא שיטה. מס' ימים לפני הגשת העתירה, הועבר לכלא מגידו.

העותר פנה לגורם המנהלי בכלא שיטה בבקשה להעבירו לבית כלא במרכז הארץ ונענה כי נערכת בדיקה בבקשה וטרם התקבלה החלטה. כשהועבר לכלא מגידו פנה העותר להנהלת כלא מגידו ושם נאמר לו כי עליו להגיש בקשה חדשה.

העותר טוען כי כיוון שלא נענו לבקשתו, יש להמשיך את הטיפול בה. ההחלטה להחזיקו בכלא במחוז הצפון הינה שרירותית ובלתי סבירה, פוגעת בו וביכולתו להתנהל עם עו"ד, הן לצורך הסדרת הייצוג והן לצורך לימוד חומר החקירה שהוא בהיקף עצום ביותר.

לטענתו, הוא מוחזק בתנאים קשים ביותר, מנסים לשבור את רוחו, להתיש אותו, לגרום לו סבל ורוב ולנתקו מ"העולם החיצוני". הוא מוחזק בהפרדת יחיד, נמנעת ממנו האפשרות לשוחח טלפונית עם קרובי משפחה מדרגה ראשונה.

נגד העותר הוגש כתב אישום רחב היקף, כ - 29 אישומים, יחד עם 18 נאשמים נוספים. העותר טרם הסדיר את הייצוג המשפטי מאחר וקיים קושי רב לעותר להיפגש עם עו"ד ולשוחח עמו טלפונית.

בטווח זמנים של 4 חודשים הועבר העותר ל - 3 בתי סוהר שונים. משפטו מתנהל בבית המשפט בתל אבי. הנסיעות הינן ארוכות, מתישות ומעייפות.

העותר הגיש כבר עתירה לבית משפט מחוזי חיפה - 51455-11-17 לענין העברתו לבית סוהר אחר. עתירתו אמנם נדחתה, אך צוין כי **"ראוי הוא ששב"ס יבחן שוב, בתוך פרק זמן סביר, את האפשרות להעביר את העותר לכלא במחוז המרכז"**. רע"ב שהוגשה נגד ההחלטה, נדחתה על ידי בית המשפט העליון (השופט עמית).

עת"א 20757-03-18 - מניעת שיחות טלפון

בעתירה השנייה, מלין העותר נגד ההחלטה על הארכת מניעת שיחות הטלפון של העותר עד ליום 14/3/18.

העותר טוען כי מניעת שיחות הטלפון, יש בה משום ענישתו של העותר בטרם הוכרע דינו. היא פוגעת בזכותו לנהל הליך הוגן ובחזקת החפות שלו. שב"ס איננו מוסמך למנוע מהעותר שיחות טלפון.

גם בעתירה זו טוען העותר כי הוא מוחזק בתנאים קשים ביותר, בהפרדת יחיד, מנסים לשבור את רוחו בכל דרך ולנתקו מהעולם החיצון.

ביום 27/2/18 נמסר לב"כ העותר כי הוחלט על המשך שלילת שיחות הטלפון לפרק זמן נוסף, עד ליום 14/4/18.

לטענת העותר, זכותו להליך הוגן ולקיום קשר טלפוני, מוסדרת בחקיקה ראשית ואיננה בגדר "טובת הנאה". מניעת שיחות הטלפון איננה חוקתית.

העותר לא נשפט משמעטית ולא ניתנה לו הזדמנות נאותה להשמיע את טענותיו בטרם ההחלטה למניעת שיחות הטלפון, לא נעשה לו שימוע כדין.

כתב התשובה

העברה לבית סוהר אחר :

· העותר עצור בשני תיקים פליליים המתנהלים נגדו. ביום 13/9/17 נעצר במסגרת ת"פ 5333-10-17 שעניינו סחיטה בכח, סחיטה באיומים, נשיאה והובלה של נשק, היזק בזדון, פזיזות ורשלנות בנשק, החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית.

ביום 29/10/17 נעצר במסגרת ת"פ 27442-01-18 בעבירות של עמידה בראש ארגון פשיעה, רצח ושורה של עבירות חמורות נוספות שבוצעו במסגרת ארגון הפשיעה.

· העותר מוחזק בתנאי הפרדה מיום 7/11/17.

· ההחלטה להחזיק את העותר בכלא מגידו, התקבלה נוכח מידע של משטרת ישראל ושל שב"ס המצביע על מסוכנות ומעורבות שלילית. החזקתו במגידו נועדה למנוע ביצוע עבירות אלימות ולצורך שמירה על שלומם של

אחרים ועל הסדר והביטחון בין כותלי הכלא.

המשיבה מפנה להחלטת בית המשפט שניתנה בעניינו של העותר, במסגרת עת"א 33218-01-18 ביום 25/1/18, בה נכתב **"תמונת המודיעין בעניינו מצביעה על מעורבות פלילית בתוך בית הסוהר ומחוצה לו... במסמך הסודי של חטיבת המודיעין מתוארת פעילותו של העותר, עוצמת קבוצת הפשיעה וחומרת המעשים המיוחסים. העותר הינו דומיננטי ויוצר שיתוף פעולה עם ארגונים אחרים תוך שהוא נוטל חלק בפעילות ובסכסוך גם מחוץ לתחומי פעילותו"**.

לעותר אין זכות קנויה לקבוע את מקום בית הסוהר בו ישהה, הדבר נתון לשיקול דעת הגורם המנהלי.

שיחות הטלפון

על פי ההחלטה המנהלית, נמנעות מהעותר שיחות טלפון. ההחלטה מוקצבת בזמן בהתאם להוראות הפקנ"צ והוארכה מעת לעת מסיבות ענייניות. ההגבלה איננה חלה על שיחות עם עורכי דינו.

ההחלטה הראשונה התקבלה ביום 14/1/18, הוארכה ביום 28/2/18 וביום 13/3/18. תוקף ההגבלה נכון להיום הינו עד יום 14/4/18.

הנימוק להגבלה הינו מידע מודיעיני המצביע על מעורבות פלילית בין כותלי הכלא ומחוצה לו ועל מנת להגן על שלום הציבור ולהצר את צעדיו של העותר.

לעותר נערך שימוע בטרם ההחלטה ולא נפל פגם בהליך.

דין

לאחר דיון במעמד הצדדים, ניתנה הוראה למשיבה להודיע את עמדתה לגבי הרחבת משך השיחות לעותר עם באי כוחו (משעתיים ל - 3 שעות). כמו כן נדרשה המשיבה לבדוק ולוודא שב"כ העותר - עו"ד איתי כהן - יוכל לשוחח.

בכתב התשובה המשלים הודיעה המשיבה כי לאחר בחינה נוספת הוחלט שלא ניתן להגדיל את מכסת זמני השיחות.

המשיבה ביקשה להדגיש, על רקע הנימוקים להגבלת שיחות הטלפון, כי אין כל מניעה לכך שהעותר ייפגש עם עורכי דינו ואין לו זכות קנויה לערוך את "הפגישות" באמצעות שיחות טלפון אשר נועדו לצורך הסדרת ייצוג משפטי ו/או תיאום עם עורכי הדין.

המשיבה מפנה להוראות סעיף 45 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], המדברת על הזכות למפגש עם עו"ד. בנסיבותיו של העותר ניתנה לו האפשרות, לפנים משורת הדין, לשוחח עם באי כוחו, למרות מניעת הטלפונים הכללית שהוטלה עליו.

המשיבה הודיעה שככל שהעותר מעוניין במפגש עם עו"ד מסוים, הרי שניתן לתאם בקלות פגישה עם העותר בין כותלי

הכלא ללא הגבלה של מס' המפגשים או מ שך המפגשים, בכפוף להוראות שבפקנ"צ 04.34.00 "מתן שירות מקצועי לאסירים ועצורים ע"י עו"ד".

לעותר הוקצה הזמן המקסימלי שמוסמך הגורם המנהלי להקציב. אין כל הגבלה למפגשים עם עו"ד. על פי נתוני המערכת, נערכו עד כה 85 ביקורים.

הרחבה של שעות השיחות עלולה להפר את כלל השוויון, עקרון מנחה בעניין אסירים/עצורים. נסיבותיו של העותר אינן מצדיקות חריגה מהכללים השוויוניים.

באשר לבקשת העותר שהועלתה בדיון - להכנסת מחשב מעוקר לתאו לצפייה בתקליטורי חומרי החקירה, מצינת המשיבה כי אין כל מניעה לכך שהעותר יגיש בקשה מנהלית מתאימה שתבחן על ידי הגורם המוסמך. באופן עקרוני, קיימת אפשרות כזו בבית הכלא בו מוחזק העותר.

לכתב התשובה המשלים צירפה המשיבה "דוח פראפרזה" בו מפורטים הנימוקים לעמדתה.

עיינתי עיין היטב בטענות הצדדים ובחומר המודיעיני הסודי שהוגש לעיוני. מהחומר המודיעיני מצטיירת תמונה של מסוכנות חמורה מצידו של העותר כלפי אחרים, מסוכנות הנמשכת למרות ההגבלות המוטלות עליו. מסוכנות זו יש בה כדי להצדיק הגבלות שונות על העותר, ככל שהן במסגרת סמכותו של הגורם המנהלי ותואמות את הוראות החוק ופקודות הנציבות.

מדובר בכמות גדולה בהיקפה של מידעים - עשרות רבות - מידעים ש"איכותם" גבוהה. קיימות ידיעות הן של משטרת ישראל והן של מודיעין שב"ס. במיוחד יש לראות מסוכנות במידעים המפורטים המסתיימים במס' 482,274,984,982.

בדוח הסודי מצוין כי כל העת ממשיך לזרום מידע למערכת המודיעין המשטרתי המעיד על המשך פעילות פלילית ושליטת של העותר למרות המגבלות (ראה דוח היחידה המרכזית ת"א ממרץ 2018, סעיף 10).

בארצנו הקטנה אין לייחס משמעות ממשית לטענה של מרחק מקום החזקתו של אסיר/עצור לעומת מקום עריכת הדיונים בעניינו או מקום מגורי משפחתו, משום שהמדובר במרחקים אליהם ניתן להגיע תוך זמן קצר, שעה-שעתיים, או בקירוב לכך.

בדיון התברר כי טרם נקבע מועד לתחילת שמיעת הוכחות בתיקים הפליליים המתנהלים נגד העותר.

בנסיבות אלה, העובדה שאין כל מגבלה למפגשים של העותר עם באי כוחו, כמות המפגשים בלתי מוגבלת וכך משך המפגשים והאפשרות לשוחח עם באי כוחו במשך שעתיים בכל יום, נראה כי נעשה האיזון הנכון בין זכויות וצרכי האסיר לבין החובה לשמור על שלום הציבור ולקיים את הסדר והמשמעת בבתי הסוהר ושמירה על כללי השוויון.

ברע"ב 5711/11 **יצחק בר מוחה נ' שב"ס**, החלטה מיום 6/9/11, אישר בית המשפט העליון (כב' השופט פוגלמן) את קביעת בית המשפט המחוז, לפיה למשיב ניתן ישקול דעת רחב בנוגע לשליטת טובות הנאה המוענקות לאסירים

המוחזקים בהפרדה, הן כאמצעי משמעותי והן כאמצעי שנועד לשמור על ביטחון הציבור ושלומם וכי ההחלטה המנהלית הנתמכת בחומר מודיעיני שהעתיקו הוגש לבית המשפט הינה סבירה. עוד צוין כי ההחלטה הינה מידתית, בין היתר משום שהעותר רשאי להיוועץ עם באי כוחו בפגישות פנים אל פנים.

בית המשפט מציין שם כי שאלת מעמדה של זכות האסיר לשוחח באמצעות הטלפון עם העולם החיצון והאפשרות להגבילה כבר נדונה והוכרעה בפסיקתו של בית המשפט העליון בע"א 1076/95 **מדינת ישראל נ' קונטר**. נפסק כי הטלת מגבלה על קיום קשר טלפוני עם גורמים מחוץ לבית הסוהר נגזרת משלילת החירות האישית של האסיר (ולעניין זה, אין מקום להבדיל בין אסיר לבין עצור - י.ב.) והיא נמצאת בגדר סמכותו של שב"ס, תוך איון בין האינטרסים השונים.

כאמור, מדובר במסוכנות "מתקתקת" מצידו של העותר כלפי גורמים שונים בחוץ, המחייבת נקיטת אמצעי זהירות והגבלה בהתאם.

לעניין אחד לא ניתן מענה - לאשר לבא כוחו - עו"ד איתי כהן - לשוחח עם העותר ממס' הטלפון אתו מסר. המשיבה הודיעה כי בבדיקה התברר שמס' טלפון זה איננו רשום בבזק ועל כן ביקשה הבהרות והשלמות.

לאור האמור בתגובתו של עו"ד איתי כהן, שאין שום מקום לפקפק בה או להטיל בה ספק, נדרש בזה שב"ס לאפשר בתוך 24 שעות קיום שיחות הטלפון גם למס' הטלפון אותו מסר עו"ד איתי כהן.

בכפוף לאמור לעיל, אני מורה על דחיית שתי העתירות.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ח, 08 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.